

ПРИЧИНА ЗА СЛѢПОТѢ-ТѢ НА ТОѢ ЧЕЛОВѢКЪ.

1. Мимондѣй (Іісъ) видаѣ че佬ѣка слѣпа ѿ рож-
дества. ст. 1.

2. Й вопросиша єгд оученици єгѡ, глаголюще:
Равви, ктѣ согрѣши, сей ли, или родитељ єгѡ, таکо
слѣпъ родилъ (а); ст. 2.

3. Швѣща Іісъ: ни сей согрѣши, ни родитељ єгѡ:
но да ювѣтса дѣла Бжїа на нёмъ. ст. 3.

4. Миѣ подобаетъ дѣлати дѣла послѣвшаго мѧ,
доnde же дѣнь єсть: прїидетъ иошь, єгда ииктоже мό-
жетъ дѣлати (б). ст. 4.

5. єгда въ мірѣ єсмъ, сеѣтъ єсмъ міръ. ст. 5.

ОБРАЗЪ-ТѢ, КАКѢ ЧЮДНО ПРИИМА ИСЦѢ- ЛЕНІЕ СЛѢПЫЙ.

1. Сїл рѣкъ, плюнѣ на землю, и сотвори вреніе
илюновенія, и помаза ѡчи вреніемъ слѣпомъ. ст. 6.

2. Й рече ємъ: иди, оумыся въ купѣли Силоам-
истѣ (в), єже сказуетса, постанъ. иде оубо, и оу-
мыся, и прїиде видя. ст. 7.

СКАЗУВА ИСЦѢЛЕВЫЙ ЗА ПРОГЛАСЛ- НІЕ-ТО СИ.

1. Сосѣди же, и ѹже вѣхъ видѣли єго прѣжде,
таکо саѣпъ вѣ, глаголаю: не сей ли єсть іѣдай и
прослѣн; ст. 8.

2. ѡвѣн глаголаю, таکо сей єсть: иини же глаго-
лаю, таکо подокенъ ємъ єсть. ѡнъ же глаголаше,
таکо азъ єсмъ. ст. 9.

3. Глаголаю же ємъ: таکо ти ѿверзбѣтса ѡчи;
ст. 10.

4. Швѣща ѡна и рече: че佬ѣкъ (г), нарцѣгмы
Іісъ, вреніе сотвори, и помаза ѡчи мои, и рече мн: